

KALEDERE İLKOKULU REHBERLİK SERVİSİ

ÇOCUĞUNUZA "ÖDEV YAPMAYI" SEVDİREBİLİRSİNİZ!

NASIL MI?

Birçok anne baba çocuklarının ödev yapmak istemediklerinden ve ödev saatlerinin adeta bir savaş halinde geçmesinden şikâyetçidirler. Peki, çocuklar neden ödev yapmak istemiyor ve bu süre hem anne-baba, hem çocuk için neden bu kadar sancılı geçiyor?

Anne babalar çocuklarının, ödevlerini severek yapması için nasıl bir tavır içinde olmalı? Bunları şu şekilde sıralayabiliriz.

EMPATİ KURUN

Aslında anahtar kelime **empati** kurmak. Anne baba olarak öncelikle **çocuklarınızı anlamaya** çalışın.

Bir kaç dakika durun ve düşünün! Siz onların yerinde olsanız ne hissederdiniz ve nasıl davranırdınız. Ve size nasıl yaklaşılmasını isterdiniz.

Çocuk, okulda geçen yoğun bir günle eve dönerken (tıpkı sizin de işten döndüğünüz gibi) daha kapıdan içeri girer girmez **"hemen ödevlerini bitiriyorsun"** gibi "ödev" kelimesinin telaffuz edilmesini veya okulla ilgili herhangi bir ifadeyi duymak istemeyecektir. Bütün gün evini özleyen çocuğun, eve döndüğünde **tek istediği**, biraz olsun okulu unutup, dinlenmek, evde eğlenceli vakit geçirmek. Kısacası evde olmanın tadına varmak istiyor. Bu nedenle çocuk eve geldiğinde çocuğunuzu **sevgiyle karşılayın ve yeterince dinlenmesine** izin verin.

NE YAPMASI GEREKTİĞİNİ SÖYLEMEYİNİZ..

Çocuğunuzu sıcak bir "hoş geldin" ile ve sevgiyle karşılayınız. Peki, sonraki tavrınız nasıl olmalı? Çocuk eve gelir gelmez **her zaman**; "ellerini yıka, yemek ye, sonra ödevlerine başla" gibi **emir yağmuruna** tutulmak istemez ve sizin bunları rutin olarak söyleyeceğinizi bildiği için bu sözlerinize **kulaklarını tıkayabilir** ve hatta "yine başladı..." diye sizi dinlemez bile. Bu nedenle çocuğunuzun okuldan sonraki zamanında ne yapması gerektiği hakkında hiçbir şey söylemeyin ve evde neler yapması gerektiğine **siz değil, o karar versin**.

OKUL SONRASI PROGRAMINA KENDİ KARAR VERSİN

Çocuğunuza sorumluk vermezseniz hiçbir zaman büyümeyecek ve sorumluluk almayı öğrenemeyecektir. Bırakın ödevlerini ne zaman yapacağını o düşünsün.

Ödev onun, sizin değil. Sizin göreviniz çocuğunuza zorla ödev yaptırmak değil, **sadece ödev yapması için motive etmek**.

Bir birey olarak ona saygı duyun ve onun kendi seçimleri olduğunu unutmayın. "

YETERİNCE DİNLENMESİNE İZİN VERİN

Çocuğunuz dışarı çıkıp top oynayarak mı, TV izleyerek mi, yoksa arkadaşlarını ziyaret ederek mi dinleniyor? Çocuğunuz neyin yoracağına, neyin dinlendireceğine yine siz değil, bırakın o karar versin.

ÖDEVLERİ AKADEMİK BAŞARININ KRİTERİ GÖRMEYİN

Çocuğunuzun okul başarısının sadece ödevlerini yapmaktan ibaret olduğunu düşünüp **baskıcı tavır takınmayın.**

Baskıcı yaklaşımınız sadece ödev yapmak istememesine neden olmaz, gün geçtikçe **okuldan soğumasına** da neden olur.

KOŞULSUZ SEVDİĞİNİZ MESAJINI VERİNİZ

Ödev yapmak, bir yerden sonra anne babalar için **"okul başarısı=ödev"** oluyor ve

anne babalar bunu o kadar gündemde tutuyor ki, çocuk ödevini bitirince ödül alıyor, bitirmezse cezalandırılıyor.

Akademik başarı sevginin tek koşulu olmamalı. Çocuk okulda biraz başarısızsa suratlar asılıyor ve "seni sevmiyoruz" mesajı veriliyor; başarılıysa "sen benim biricik oğlumsun, biricik kızımsın" deniliyor. Çocuklar tıpkı bizim gibi çeşitli nedenlerden dolayı bazı dönemlerde başarılı, bazı dönemlerde başarısız olabilir. Önemli olan çocuğunuz her ne olursa olsun "seni koşulsuz seviyorum, sen benim için çok değerlisin" mesajını vermektir.

DESTEK ALIN

Bazen çocuğunuz göstererek sabrınız olmayabilir. Yorgun bir iş gününden sonra ödevler konusunda çocuğunuz yardım edemeyebilir ya da ödevlerine yardım ederken çok sinirli ve

sabırsız davranabilirsiniz. Bu tavrınız çocuğunuz olumsuz etkileyecektir. Bu nedenle çocuğunuza ödevlerini yaparken destek olacak bir başka kişiden yardım alabilirsiniz.

Hayat, okul başarısından ibaret değil. Önce çocuğunuzun ruh sağlığı yerinde, mutlu, kendisiyle ve arkadaşlarıyla barışık, sağlıklı bir birey olarak yetiştirmeyi amaçlayın. Akademik başarı sonradan kazandırılabilir, ama yanlış davranışların etkileri sonradan tam silinemez. Mutlaka bir iz kalır.

Çocuğunuz "çocuğunuz" olduğu için koşulsuz sevin ve bir birey olarak kendi seçimlerine **saygı duyun.**

Çocuk, kafasının içi bilgiyle doldurulacak bir kap değildir, istediğince açmasına yardım edilecek bir çiçektir.

Noam Chomsky

KİTAP ÖNERİSİ: ÖĞRENME STİLLERİ

H.Alp BOYDAK